

Uwagi Konfederacji Lewiatan do Projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (numer z wykazu UC98).

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
Uwagi ogólne			
1.	Uwaga ogólna	Wdrożenie systemu kaucyjnego nie może wyprzedzać ustanowienia obowiązków przedsiębiorców wynikających z ROP. W przypadku takiego rozwiązania określona grupa wprowadzających byłaby dyskryminowana w porównaniu do reszty wprowadzających produkty w opakowaniach. Jednakże realizacja obowiązku z tytułu ROP zostaje przeniesiona do systemu kaucyjnego w przypadku opakowań objętych kaucją w systemie w celu uniknięcia dublowania odpowiedzialności i kosztów.	
2.	Uwaga ogólna	W Polsce powinny funkcjonować dwa systemy – system depozytowy na opakowania jednorazowego użytku po napojach oraz system kaucyjny dla opakowań szklanych wielokrotnego użytku . Warta rozważenia jest zatem zmiana stosowanej w projektowanej ustawie terminologii, poprzez zastosowanie w odniesieniu do systemu obejmującego opakowania jednorazowego użytku po napojach określenia „ system depozytowy ”. Niemniej jednak, w dalszej części niniejszych uwag, w celu dostosowania się do terminologii zastosowanej w obecnym brzmieniu projektu ustawy, w odniesieniu do systemu na opakowania jednorazowego użytku po napojach będzie stosowane określenie „system kaucyjny”, względnie „obligatoryjny system kaucyjny”.	Funkcjonowanie dwóch systemów uzasadnione jest zasadniczą różnicą pomiędzy opakowaniami wielokrotnego użytku, a opakowaniami jednorazowego użytku. Różnica polega na własności zebranego opakowania oraz jego przeznaczeniu po zbiórce – butelki wielokrotnego użytku muszą podlegać segregacji i wrócić najszybszą drogą do ich właściciela w celu kolejnego użycia. Wszystkie inne zebrane opakowania trafiają do recyklera, aby przetworzył je na surowiec do produkcji nowych opakowań. Przedstawiony projekt ustawy ustanawiający system kaucyjny próbuje w jednym systemie połączyć odpady po opakowaniach jednorazowego użytku ze szklaną butelką zwrótną wielokrotnego użytku. Szklana butelka zwrótna nie jest odpadem ponieważ jest używana wielokrotnie, w całym cyklu życia i z tego powodu stanowi pełnowartościowe opakowanie będące własnością wprowadzającego. Dla

		<p>odpadów jednorazowego użytku konieczne jest stworzenie nowego systemu, dzięki któremu wzrosną poziomy selektywnej zbiórki i recyklingu.</p> <p>Butelki szklane wielokrotnego użytku powinny być wyłączone z <u>obligatoryjnego</u> systemu kaucyjnego. Do systemu obligatoryjnego nie powinny także trafić butelki szklane jednorazowego użytku. System powinien obejmować wyłącznie butelki jednorazowego użytku – z tworzyw sztucznych PET, a także metalowe puszkę po napojach. Butelki szklane wielokrotnego użytku już podlegają zbiórce w ramach działających obecnie systemów zorganizowanych i finansowanych przez producentów używających tych opakowań i te systemy powinny być kontynuowane. W odniesieniu do funkcjonujących już systemów dla szklanych butelek zwrotnych potrzebne jest jedynie zmodyfikowanie istniejących przepisów tak, aby spopularyzować tego rodzaju opakowania wśród wprowadzających.</p> <p>Za wskazanym powyżej zakresem obligatoryjnego systemu kaucyjnego przemawiają następujące argumenty:</p> <p>1) Problem bezpieczeństwa i ograniczeń przestrzennych przy składowaniu opakowań szklanych w jednostkach handlu detalicznego – składowanie butelek szklanych wymaga wygospodarowania i odpowiedniego zabezpieczenia dużej części powierzchni sklepu, co w przypadku wielu sklepów małopowierzchniowych:</p> <ul style="list-style-type: none">a) będzie powodowało utrudnienia w działalności handlowej (ze względu na zajęcie dużej części powierzchni przez składowane szkło, którą ze względów bezpieczeństwa należałoby wyłączyć z normalnego ruchu placówki, co nie będzie możliwe w przypadku sklepów posiadających niewielką powierzchnię zaplecza, nawet jeśli powierzchnia handlowa tych sklepów przekracza 100m²),b) może zagrażać bezpieczeństwu personelu oraz klientów (ze względu na zwiększone ryzyko stłuczenia składowanych opakowań). <p>W przeciwieństwie do butelek wykonanych z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku, butelek szklanych jednorazowego użytku nie da się bezpiecznie skompresować (zgnieść) w celu zapewnienia ich efektywnego składowania. Proces odbioru opakowania szklanego od klienta, przeniesienia go w miejsce bezpiecznego składowania w obrębie sklepu oraz samego składowania w dużej objętości na stosunkowo niewielkiej powierzchni stwarza zagrożenie dla zdrowia pracowników i klientów, zwiększając ich ekspozycję na kontakt z tłuczonym szkłem i jego odłamkami, a także zakłóca przebieg procesu handlowego.</p>
--	--	--

	<p>2) Włączenie butelek szklanych zwrotnych do obligatoryjnego systemu kaucyjnego zgodnego z przedmiotowym projektem spowodowałoby konieczność tworzenia od nowa lub znacznej restrukturyzacji istniejących już w tym zakresie zasad, sieci logistycznej itp. Będzie się to wiązać z dodatkowymi obciążeniami finansowymi dla podmiotów wprowadzających napoje na rynek, a tym samym dla klienta końcowego.</p> <p>Butelki szklane jednorazowego użytku są już poddawane efektywnemu recyklingowi w ramach istniejących systemów zbiórki. Nie ma zatem potrzeby obejmowania ich dodatkowo systemem kaucyjnym – a nakładanie takiego obowiązku i związane z nim obciążenia organizacyjne, logistyczne i finansowe dla jednostek handlowych są niewspółmierne do możliwych do osiągnięcia efektów. Wręcz przeciwnie – takie dodatkowe obowiązki mogą obniżyć efektywność uczestnictwa sklepów w systemie kaucyjnym w zakresie podstawowego celu ustawy i implementowanej przez nią Dyrektywy 2019/904, czyli w zakresie zbiórki opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.</p> <p>3) Wprowadzenie puszek metalowych po napojach do systemu zabezpieczy osiągnięcie wymaganych dyrektywami unijnymi poziomów recyklingu, pozwoli wprowadzającym puszki na posiadanie realnego wpływu na ich poziom, jak i wykorzystanie zebranego materiału, ograniczy eksport surowca za granicę, a przede wszystkim zmniejszy koszty całego systemu depozytowego dla Operatora. Nie bez znaczenia jest również fakt, że zgodnie z założeniami pozyskane z rynku opakowania metalowe powinny wspomagać finansowanie systemu depozytowego (na potrzeby niniejszych uwag określanego jako obligatoryjny system kaucyjny), a nie subsydiować inne branże gospodarki. Koszty systemu w przypadku ograniczonej frakcji obowiązkowej mogą spowodować niezamierzoną negatywną zmianę struktury opakowań, jak również nadmiernie obciążą część przedsiębiorców objętych systemem.</p> <p>Objęcie systemem kaucyjnym puszek metalowych na napoje pozwoli na uniezależnienie poziomu ich recyklingu od ceny surowca obowiązującej na wolnym rynku. W przypadku puszek, zbiórka obecnie przynosząca pozytywne rezultaty, ma szansę dodatkowego wzrostu i skutecznego dalszego funkcjonowania w oderwaniu od przejściowej zależności wynikającej z obecnego schematu opartego wyłącznie na zainteresowaniu zbiórką uboższej części społeczeństwa.</p> <p>Ponadto znacznie zwiększy się liczebność i dostępność punktów zwrotu metalowych puszek na napoje, które na chwilę obecną ograniczone są wyłącznie do punktów skupu surowców wtórnych.</p>
--	---

		Zbiórka metalowych puszek na napoje nie będzie również stanowiła znacznych utrudnień logistycznych i organizacyjnych, nawet dla niewielkich jednostek handlowych.
3.	Uwaga ogólna	<p>Włączenie obrotu opakowaniami zwrotnymi w obieg opakowań przygotowany przez podmiot reprezentujący wydłuża drogę tych opakowań, które będą przechodzić niepotrzebnie przez obiekty/instalacje stworzone przez ten podmiot. To oznacza wyższe koszty działania systemów butelek zwrotnych, zwiększenie śladu węglowego tych opakowań poprzez niepotrzebny transport i dodatkowe czynności logistyczne oraz zmniejszenie liczby cykli wykorzystania opakowań poprzez wydłużenie ich drogi powrotnej do zakładu produkcyjnego oraz większe straty butelek zwrotnych ze względu na uszkodzenia w trakcie wydłużonej drogi opakowania z rynku do wprowadzającego. Wyjątkowość butelki zwrotnej i kluczowa różnica pomiędzy nią a opakowaniem jednorazowego użytku polega na tym, że butelka zwrotna zachowuje swoją pełną wartość po wykorzystaniu przez konsumenta i nie jest odpadem. Butelka zwrotna wraca do producenta. Po umyciu nadaje się do ponownego napełnienia i wprowadzenia do sprzedaży. W przypadku szklanych butelek zwrotnych, najważniejsze jest by takie opakowanie jak najkrótszą drogą i jak najszybciej wróciło do swojego właściciela, który ponownie wprowadzi je na rynek.</p> <p>Wymuszone przystąpienie do podmiotu reprezentującego jest niepotrzebne także dlatego, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. już teraz wprowadzający opakowania zwrotne mogą samodzielnie spełniać wymogi dot. raportowania przewidziane w projekcie ustawy w oparciu o Bazę Danych o Odpadach; b. wprowadzający mają obecnie podpisane umowy z hurtownikami w zakresie obrotu opakowaniami zwrotnymi, a hurtownicy z placówkami handlowymi - nie ma zatem potrzeby aby w ten system włączać kolejnego pośrednika i spowalniać obrót opakowaniami oraz przepływami finansowymi a także tworzyć szereg wymogów biurokratycznych, bardzo uciążliwych zwłaszcza dla małych sklepów. <p>Powinna istnieć możliwość:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) samodzielnego prowadzenia systemów opakowań zwrotnych przez wprowadzających bez konieczności odprowadzania opłaty produktowej (w oparciu o obecne wydajne rozwiązania organizacyjne) przy zachowaniu wszystkich wymogów związanych z raportowaniem do BDO, lub b) dobrowolnego utworzenia przez wprowadzających przedstawiciela dla grupy tych wprowadzających i przystąpienia do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.

		<p>Aktualnie funkcjonujący w Polsce dobrowolny system kaucyjny dla butelek szklanych wielokrotnego użytku działa prawidłowo i cechuje się wysokim wskaźnikiem zwrotu opakowań.</p> <p>Z tego względu nie jest zasadne wprowadzanie nadmiernych regulacji prawnych dotyczących tego asortymentu opakowań, bo może to skutkować rezygnacją części podmiotów ze stosowania pożądanego w gospodarce o obiegu zamkniętym butelek szklanych wielokrotnego użytku.</p>
4.	Uwaga ogólna	<p>Wyłączenie opakowań po produktach mleczarskich</p> <p>Proponujemy usunięcie mleka oraz produktów mlecznych z definicji napoju, ponieważ produkty mleczne nie zostały wskazane w dyrektywie PE i Rady 2019/904 (SUP). Dodatkowo stanowią one uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego (tzw. kategoria 3) zgodnie z rozporządzeniem PE i Rady (WE) nr 1069/2009. Odpady opakowaniowe zawierające resztki tego typu odpadów nie powinny być mieszane z innymi odpadami opakowaniowymi, ponieważ zanieczyszczą strumień zbieranych odpadów. Ideą systemu kaucyjnego jest natomiast m.in. uzyskanie czystego surowca nie wymagającego dalszego sortowania. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mają dużo bardziej restrykcyjne wymagania i nie każdy zakład recyklingu je spełnia. Ponadto należy przeanalizować, czy względem ww. przepisów jednostki handlowe będą miały możliwość zbiórki tego typu opakowań tzn. czy Powiatowe Inspektoraty Weterynarii oraz Sanepid wyrażą na to zgodę. Tym bardziej, że są to produkty szybko fermentujące oraz pleśniejące. Gromadzenie tego typu odpadów w jednostkach oferujących żywność może zostać w praktyce podważone przez ww. organy.</p>
5.	Uwaga ogólna	<p>Jednolita kaucja na rynku dla obowiązkowego systemu dla opakowań jednorazowego użytku o danej objętości</p> <p>Wysokość kaucji dla danej objętości opakowania na rynku powinna zostać ustalona w drodze rozporządzenia do ustawy i obowiązywać we wszystkich systemach kaucyjnych. Zróżnicowanie kaucji będzie niezrozumiałe dla Klientów oraz może doprowadzić do nieuczciwej konkurencji.</p> <p>Obecnie projekt ustawy przewiduje, że we wniosku o wydanie zezwolenia i w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego wskazuje się „wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań”. W naszej ocenie już w obecnym brzmieniu projektu „poszczególne rodzaje opakowań” można rozumieć nie tylko jako poszczególne surowce, z których są one wykonane (tworzywa sztuczne, szkło), ale też jako poszczególne pojemności tych opakowań. Niemniej, kwestię tę należy jednoznacznie przesądzić w treści przepisów – dla</p>

		uniknięcia ewentualnych wątpliwości i zapewnienia jednolitej praktyki funkcjonowania systemu, z korzyścią dla efektywności selektywnej zbiórki prowadzonej w ramach każdego z nich.
6.	Uwaga ogólna	<p>Konieczność zdefiniowania pojęcia „butelki na napoje” – jako zamkniętego opakowania detalicznego jednorazowego użytku przeznaczonego do przechowywania napojów, wykonanego z tworzyw sztucznych w rozumieniu Dyrektywy 2019/904.</p> <p>W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu obowiązków uczestników systemu kaucyjnego konieczne jest jednoznaczne zdefiniowanie pojęcia „butelki na napoje”. System kaucyjny powinien obejmować wyłącznie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) butelki na napoje, a nie jakiegokolwiek opakowania, które ze względu na swój kształt mogą być traktowane jako butelki (co pozwoli wyłączyć m.in. butelki na keczupy i sosy, czy ocet – co wymaga również stosownej zmiany na poziomie definicji napoju - zob. poniżej), 2) butelki detaliczne, czyli przeznaczone do przechowywania napojów do bezpośredniego spożycia przez konsumenta, z wyłączeniem opakowań w sposób oczywisty nieprzeznaczonych do sprzedaży detalicznej, 3) butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu Dyrektywy 2019/904, której implementacja jest celem projektu ustawy. <p>Istnieje ponadto konieczność zdefiniowania w projekcie ustawy puszki metalowej na napoje.</p>
7.	Uwaga ogólna	<p>Ustanowienie dolnego progu pojemności butelki na napoje, powyżej którego są one objęte systemem kaucyjnym – na poziomie co najmniej 100 ml</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) W przypadku małych opakowań koszty ich selektywnej zbiórki w porównaniu do objętości surowca możliwego do pozyskania i przetworzenia, a więc korzyści z włączenia ich do systemu, są nieproporcjonalnie wysokie. W związku z tym rachunek ekonomiczny przemawia za ich wyłączeniem z systemu – zwłaszcza, że od wyniku tego rachunku zależy efektywność całego systemu, w odniesieniu do butelek na napoje, których pojemność przekracza 100 ml, które mają największy udział w ogólnym wolumenie butelek na napoje wprowadzanych na rynek.

		<p>2) Włączenie najmniejszych butelek do systemu utrudni również automatyzację selektywnej zbiórki, która w dłuższej perspektywie jest warunkiem efektywności funkcjonowania systemu kaucyjnego. Dostosowanie istniejących maszyn przyjmujących butelki do obsługi takich opakowań może być nie tylko koszt- i czasochłonne, ale też technologicznie utrudnione (na co wskazują doświadczenia obecnych użytkowników maszyn w innych krajach).</p> <p>Z tych powodów zdecydowana większość systemów kaucyjnych funkcjonujących w krajach UE nie obejmuje butelek o pojemności do 100 lub 200 ml (Litwa, Niemcy, Chorwacja, Estonia, Łotwa, Malta, Turcja).</p>
8.	Uwaga ogólna	Podmiot reprezentujący (operator), bez względu na ich liczbę, powinien działać w formule not-for-profit.
9.	Uwaga ogólna	<p>Wspólna, jednolita i ogólnodostępna baza danych w systemie - należy stworzyć wspólną bazę danych, do której wprowadzane będą wszystkie butelki oraz puszki wprowadzane na polski rynek (m.in. waga, kształt, kod EAN). Do bazy powinny mieć dostęp bezpośrednio podmioty wprowadzające napoje na rynek oraz wszystkie jednostki handlowe, tak aby zapewnić możliwość oddania przez Klienta dowolnej butelki lub puszki zakupionej w Polsce w dowolnym punkcie zbiórki. Baza pozwoli wyeliminować zbiórkę butelek lub puszek nieobjętych systemem (np. z innego materiału, zakupioną w innym kraju) oraz ograniczyć potencjalne oszustwa (np.: oddawanie butelek po środkach czystości).</p>
10.	Uwaga ogólna	<p>Włączenie odpadów opakowaniowych kaucyjnych zbieranych w ramach gminnych systemów odbioru odpadów komunalnych – odpady te powinny być wliczane do osiągniętych poziomów zbiórki wynikających z ustawy zmienianej (przynajmniej do roku 2028 włącznie). Zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy SUP poziomy zbierania odpadów opakowaniowych uzyskuje się m.in. poprzez ustanowienie systemów kaucyjnych, co oznacza, że nie jest to jedyny akceptowany poziom selektywnej zbiórki. Z tej przyczyny proponujemy, aby przynajmniej w pierwszych kilku latach funkcjonowania systemu kaucyjnego w Polsce dopuścić możliwość wliczania do poziomów zbierania także odpady opakowaniowe zebrane w innych systemach. Obecnie jest to głównie system gminnego odbioru odpadów, zbiórka na PSZOK, ale także np. zbiórki charytatywne itp.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, że alternatywne sposoby zbiórki odpadów opakowaniowych objętych projektem nie zostanie zakazana, Klient będzie miał możliwość oddania tych odpadów w różnych miejscach. Niesprawiedliwym byłoby obciążanie wprowadzających karą (opłatą produktową) za nieosiągnięcie</p>

		wymaganych poziomów zbiórki w ramach systemów kaucyjnych, jeśli realnie odpady te de facto zostaną zebrane w inny, lecz legalny sposób.
11.	Uwaga ogólna	System powinien być obligatoryjny dla wszystkich podmiotów wprowadzających do obrotu opakowania nim objęte. Przez obligatoryjność systemu dla opakowań jednorazowego użytku rozumiemy takie jego skonstruowanie, aby sankcje finansowe wynikające z intencjonalnego braku uczestnictwa w systemie, były na tyle dotkliwe, aby skutecznie motywować do uczestnictwa w systemie kaucyjnym. W celu uniknięcia wątpliwości zaznaczamy, że w naszym rozumieniu obligatoryjność systemu oznacza, że zdecydowana większość podmiotów zechce w nim uczestniczyć. Brak udziału w systemie będzie oznaczał konieczność ponoszenia dodatkowych opłat, ale nie uniemożliwi wprowadzania produktów na rynek, zgodnie z dotychczasowym stanem.
12.	Uwaga ogólna	<p>W tekście ustawy powinien się znaleźć przepis wyraźnie stwierdzający, że pozyskany w wyniku selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych surowiec stanowi własność wprowadzających opakowania na rynek - Operatora. Projekt ustawy nie sprecyzował jednoznacznie do kogo miałby należeć surowiec pozyskany ze zwróconych odpadów opakowaniowych.</p> <p>Uważamy, że surowiec pozyskany z systemu powinien bezwzględnie należeć do operatora (spółki not-for-profit utworzonej przez wprowadzających napoje w opakowaniach), który to operator umożliwi przetwórcom krajowym dostęp do surowców koniecznych do produkcji opakowań (m.in. rPET w ilości wynikającej z przepisów prawa). Jest to jedyne logiczne rozwiązanie, które zagwarantuje wprowadzającym wywiązanie się z obowiązku procentowego udziału rPET w ich opakowaniach.</p>
13.	Uwaga ogólna	Wyłączenie kaucji spod VAT na każdym etapie transakcji. Ustawa powinna również zmieniać ustawę o podatku od towarów i usług zmieniając sposób rozliczenia VAT od kaucji, uwzględniając opakowania wielokrotnego użytku jak i opakowania jednorazowego użytku. Kaucja nie jest towarem ani usługą, podatek powinien być neutralny.

		<p>Depozyt/kaucja nie powinien być objęty VAT, ponieważ wprowadzi to problemy rozliczeniowe i formalne, bez istotnej korzyści dla budżetu. W związku z powyższym do ustawy powinien być wprowadzony przepis wyraźnie stwierdzający, że pobrany depozyt nie podlega podatkowi od towarów i usług.</p> <p>W systemie wartość kaucji jest wyłącznie narzędziem do wymuszenia określonych zachowań konsumentów w trosce o środowisko, a dodatkowe rozliczenia mogłyby wprowadzić niepotrzebne dodatkowe komplikacje i utrudnienia (jak to ma miejsce obecnie przy VAT dla opakowań wielokrotnego użytku).</p>
14.	Uwaga ogólna	<p>Jednoznaczne zwolnienie jednostek handlu detalicznego i hurtowego odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym oraz centrów logistycznych/dystrybucyjnych tych jednostek z obowiązku uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów (w zakresie odpadów objętych systemem kaucyjnym) – przez dodanie tych jednostek do wyliczenia zawartego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.</p> <p>Nie jest celem ustawy ani intencją ustawodawcy objęcie jednostek handlowych obowiązkiem uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów. Byłoby to rozwiązanie systemowo całkowicie nieuzasadnione i bezpodstawne, a przy tym uniemożliwiające realizację podstawowych założeń systemu kaucyjnego (w tym o jego powszechność i dostępności dla konsumentów). Obecny katalog podmiotów zwolnionych z tego obowiązku zawarty w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach obejmuje już podmioty prowadzące „nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów”, w tym „podmioty prowadzące działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, które zbierają odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym [...] przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach” . Jednak w związku z wprowadzeniem nowej kategorii odpadów (tj. odpadów objętych systemem kaucyjnym), dla pewności obrotu i bezpieczeństwa prawnego uczestników systemu kaucyjnego przepis ten wymaga dodatkowo jednoznacznego przesądzenia, że w zakresie odpadów objętych tych systemem jednostki handlowe są zwolnione ze wskazanego obowiązku.</p> <p>Postulujemy także objęcie ww. zwolnieniem centrów dystrybucyjnych/logistycznych należących do prowadzących jednostki handlowe objęte systemem kaucyjnym, tak by możliwy był transport zebranych odpadów opakowaniowych do centrów, a dalej do profesjonalnych odbiorców odpadów. Takie postępowanie pozwoli na uproszczenie logistyki odbioru odpadów (nie z poziomu wszystkich sklepów, a z poziomu centrów</p>

		dystrybucyjnych), przynajmniej w części jednostek handlowych. Tym samym znacznie obniży koszty utrzymania systemu.	
15.	Uwaga ogólna	<p>Projekt powinien jednoznacznie dopuszczać finansowanie systemu kaucyjnego z przychodów związanych z gospodarką odpadami, w szczególności ze sprzedaży surowców lub wykorzystania odpadów do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 17 ust. 1 UGO</p> <p>Pozwoli to zwiększyć stabilność funkcjonowania systemów kaucyjnych i zwiększyć ich odporność na ewentualne wahania bilansu kaucji oraz wkładów finansowych od wprowadzających, a także premiuje efektywną zbiórkę – bo umożliwi wykorzystanie nadwyżki zebranego surowca na sfinansowanie działalności systemu kaucyjnego (np. jego stopniową automatyzację, zapewniającą jeszcze wyższą efektywność zbiórki).</p>	
Uwagi szczegółowe			
1.	Art. 1 ust. 2 (dot. projektowanego art. 8 pkt. 7a)	<p>Zmiana definicji napoju:</p> <p>7a) napoju – rozumie się przez to w szczególności napoje gazowane i niegazowane, wodę gazowaną i niegazowaną, wodę smakową, nektary, soki, napoje oparte na sokach, piwo, mieszanki piwa, cydr, napoje energetyczne, napoje sportowe lub herbatę mrożoną, przeznaczone do spożycia bezpośrednio z opakowania poprzez wypicie, z wyłączeniem mleka, jogurtu i innego pitnego napoju mlecznego i napojów zawierających mleko”</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Proponujemy usunięcie mleka oraz produktów mlecznych z definicji napoju, ponieważ produkty mleczne nie zostały wskazane w dyrektywie PE i Rady 2019/904 (SUP). Dodatkowo stanowią one uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego (tzw. kategoria 3) zgodnie z rozporządzeniem PE i Rady (WE) nr 1069/2009. Odpady opakowaniowe zawierające resztki tego typu odpadów nie powinny być mieszane z innymi odpadami opakowaniowymi, ponieważ zanieczyszczą strumień zbieranych odpadów. Ideą systemu kaucyjnego jest natomiast m.in. uzyskanie czystego surowca nie wymagającego dalszego sortowania. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mają dużo bardziej restrykcyjne wymagania i nie każdy zakład recyklingu je spełnia. 2. Zmiana pozwoli na jednoznaczne wyłączenie z systemu opakowań:

			<ul style="list-style-type: none"> a) po płynach w sposób oczywisty nieprzeznaczonych do picia przez ludzi, takich jak keczup, sosy, ocet, itd., b) na produkty, które nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia i wymagają uprzedniej obróbki lub przetworzenia, takich jak passaty, płynne przyprawy czy zupy – zwracamy uwagę, że takie opakowania są wyłączone spod regulacji Dyrektywy 2019/904 w zakresie, w jakim odnosi się ona do selektywnej zbiórki w ramach systemów kaucyjnych, c) zawierających płyny w ogóle nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi; <p>Wyłączenie mleka i przetworów mlecznych jest konieczne ze względu na warunki sanitarne, w jakich zanieczyszczone opakowania po tych napojach musiałyby być składowane i przechowywane. Ze względu na szybko psujący się charakter tego rodzaju napojów, w większości z założenia niepoddawanych procesom przedłużania trwałości, składowanie takich butelek wiąże się z istotnym ryzykiem sanitarnym. W efekcie projekt nakłada na jednostki handlowe obowiązki prawne, które kolidują z obowiązkami wynikającymi z regulacji z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz regulacji sanitarnych, co ma szczególne znaczenie w przypadku sklepów spożywczych, sprzedających żywność, oraz placówek oferujących usługi gastronomiczne. Biorąc pod uwagę, że kryterium obowiązkowego uczestnictwa w systemie</p>
--	--	--	---

			<p>jest wielkość powierzchni handlowej, a nie powierzchni magazynowej lub zaplecza, w wielu małych sklepach pow. 100m² obowiązek przyjmowania i składowania opakowań do czasu ich odbioru przez podmiot reprezentujący może być równoznaczny z naruszeniem wskazanych przepisów sanitarnych, w sposób zagrażający bezpieczeństwu łańcucha dostaw żywności.</p> <p>Ponadto opakowania po produktach mlecznych są z powodzeniem zbierane w ramach systemów gminnych.</p>
2.	Art. 1 pkt 2)	<p>Zmiana definicji kaucji:</p> <p>13a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną doliczaną do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu wielokrotnego albo jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym;</p>	<p>W naszej ocenie możliwe jest używanie określenia „kaucji” zarówno w odniesieniu do obligatoryjnego systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowego użytku, jak również w odniesieniu do systemu obejmującego szklane butelki wielokrotnego użytku.</p> <p>Przy utrzymaniu zawartego w projekcie założenia, że jej wysokość jest określona w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego – w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do możliwych form wypłaty kaucji przez sklepy oraz zabezpieczenia płynności finansowej jednostek handlowych, które na etapie zwrotu kaucji, do czasu rozliczenia z podmiotem reprezentującym, de facto kredytują system. Zatem rozliczenia pomiędzy sklepem a podmiotem reprezentującym powinny uwzględniać:</p> <p>1) Konieczność zapewnienia sklepom większej elastyczności w zakresie formy wypłaty kaucji, przy</p>

			<p>zachowaniu jej jednoznacznie majątkowego charakteru, o wartości odpowiadającej wysokości określonej w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego.</p> <p>2) Takie sformułowanie pozwoli uniknąć ryzyka utraty płynności finansowej przez sklepy, które ze względu na swoje usytuowanie lub asortyment (przy założeniu że odbiór kaucji nie wymaga okazania paragonu), będą musiały wypłacać więcej kaucji niż pobrały przy sprzedaży napojów (tj. będą dla konsumentów dogodnym punktem zwrotu opakowań, przyczyniając się do efektywnej zbiórki w skali całego systemu, ale same nie będą w takim stopniu przez swoją sprzedaż kontrybuowały do wprowadzania odpadów do środowiska). Na sklepach tych – w praktyce: sklepach osiedlowych, często prowadzonych przez mikroprzedsiębiorców – spocznie główny ciężar bieżącego finansowania systemu. W wielu przypadkach może to skutkować zagrożeniem dla płynności finansowej jednostki handlowej, uniemożliwiając normalne prowadzenie działalności handlowej (np. nie tylko w zakresie wydawania reszty przy zakupach, ale też deficytu finansowego uniemożliwiającego pokrycie zobowiązań publicznoprawnych lub kontraktowych czy nabywanie towarów u dostawców na zagospodarowanie bieżącego ruchu asortymentowego, a tym bardziej na rozwój oferty).</p> <p>W ten sposób wyeliminowany zostanie również potencjalny istotny bloker w procesie przystępowania</p>
--	--	--	--

			do systemu najmniejszych sklepów (do 100 m ²), których udział w zakresie odbioru opakowań i wypłaty kaucji ma być nieobowiązkowy. Będą to mogły zrobić, nie ryzykując utraty płynności finansowej i problemów z bieżącą działalnością operacyjną. Przełoży się to na większą efektywność selektywnej zbiórki (im więcej punktów odbioru, tym bardziej wydajny system kaucyjny).
3.	Art. 1 pkt 2)	<p>Zmiana definicji systemu kaucyjnego:</p> <p>13b) systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana odpowiednio oddającemu odpad opakowaniowy lub opakowanie w momencie jego zwrotu. System kaucyjny będzie miał charakter 1) obowiązkowy w odniesieniu do opakowań jednorazowego użytku (odpad opakowaniowy), 2) dobrowolny w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku.”</p>	<p>Proponowana zmiana ma na celu wyraźne doprecyzowanie charakteru systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowego użytku i systemu kaucyjnego dla opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>Przez obligatoryjność systemu dla opakowań jednorazowego użytku rozumiemy takie jego skonstruowanie, aby sankcje finansowe wynikające z intencjonalnego braku uczestnictwa w systemie, były na tyle dotkliwe, aby skutecznie motywować do uczestnictwa w systemie kaucyjnym. W celu uniknięcia wątpliwości zaznaczamy, że w naszym rozumieniu obligatoryjność systemu oznacza, że zdecydowana większość podmiotów zechce w nim uczestniczyć. Brak udziału w systemie będzie oznaczał konieczność ponoszenia dodatkowych opłat, ale nie uniemożliwi wprowadzania produktów na rynek, zgodnie z dotychczasowym stanem.</p>
4.	Art. 1 pkt 2)	23) wprowadzającym produkty w opakowaniach – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do	Wyłączenie opakowań kaucyjnych spowoduje wyeliminowanie podwójnej opłaty za opakowania wprowadzane na rynek.

		obrotu produktów w opakowaniach (za wyjątkiem opakowań objętych systemem kaucyjnym), w szczególności:	
5.	Art. 1 ust. 3 (dot. projektowanego art. 34 ust. 1b)	<p>Proponujemy następujące brzmienie ust. 1b:</p> <p>„1b. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach, który zawarł umowę wskazaną w art. 40g ust. 5, do wniesienia opłaty produktowej są obowiązani ten wprowadzający oraz podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił każdy w wysokości 50% jest obowiązany podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny, do którego ten wprowadzający przystąpił”.</p>	<p>Rozwiązanie polegające na współdzieleniu przez wprowadzającego z systemem kaucyjnym w proporcji 50/50 % opłaty produktowej za brak realizacji obowiązku na wprowadzającego w wypadku zakończenia działalności przez system kaucyjny jest zbyt daleko idącym ze względu na wcześniej uiszczone opłaty przez wprowadzających na rzecz działania systemu kaucyjnego zgodnie z art. 40l ust.2. Z punktu widzenia wprowadzających jest podwójne poniesienie kary w postaci finansowej w odniesieniu do połowy opakowań wprowadzonych na rynek w danym roku szczególnie w wypadku cofnięcia zezwolenia podmiotowi reprezentującemu (system kaucyjny) (Art. 40i. ust.6) od 1 stycznia danego rok bez względu na datę decyzji.</p> <p>W przypadku scedowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy podmiotowi zewnętrznemu w drodze umowy, za której realizację uiszczane jest wynagrodzenie, obowiązek uiszczenia opłaty produktowej nie powinien być egzekwowany od podmiotu wprowadzającego produkty w opakowaniach na rynek. W szczególności, jeśli konieczność wniesienia opłaty spowodowana jest błędem takiego podmiotu zewnętrznego, na który wprowadzający napoje w opakowaniach nie mają wpływu. Tym bardziej w przypadku, gdy podmioty reprezentujące będą podlegać nadzorowi ze strony</p>

			organów administracji np. z uwagi na konieczność uzyskania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego (a zezwolenie to może zostać cofnięte w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości).
6.	Art. 1 pkt 3 (dot. projektowanego art. 34)	Dodanie w art. 34 po ust. 1b ust. 1c w brzmieniu: "Masa opakowań lub odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym nie podlega opłacie opakowaniowej, o której mowa w art. 18a ust.1."	Dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne wpisanie zwolnienia z opłaty opakowaniowej w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.
7.	Art. 1 pkt 4 (dot. projektowanego art. 35)	Proponuje się następujące brzmienie art. 35 ust. 1: „1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi: a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, b) 25 zł za kg w przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 1a , c) 4,50 zł za kg w przypadku o którym mowa w art. 34 ust. 1b.”	Rażąco wysoka dysproporcja pomiędzy stawkami opłaty produktowej. Proponujemy utrzymać stawkę maksymalną opłaty produktowej dla obowiązku zapewnienia poziomów zbierania butelek wynikającego z projektu ustawy na poziomie stawki dla opłaty produktowej dot. recyklingu opakowań. Należy podkreślić, że nowy typ opłaty produktowej ma dotyczyć tych samych opakowań, które obecnie objęte są opłatą produktową wynikającą z art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej. Tym bardziej nie racjonalne wydaje się wprowadzanie tak dużej dysproporcji pomiędzy stawkami maksymalnymi opłaty produktowej w obydwu przypadkach. Proponujemy pozostawienie wyższej stawki opłaty produktowej (25 zł) w przypadku braku przystąpienia do systemu, jako motywacja dla wprowadzających do włączania się do systemu kaucyjnego – jak wskazano w uwagach ogólnych.,

8.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40g ust. 1	<p>Postulujemy aby, bez względu na liczbę podmiotów reprezentujących:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doprecyzować, że system kaucyjny, dla którego powoływany jest podmiot reprezentujący dotyczy opakowań jednorazowego użytku - wskazać, że podmiot reprezentujący powinien mieć formę spółki akcyjnej - Wskazać w przedmiotowym przepisie, że podmiot reprezentujący (operator), działa w systemie not-for-profit - W pkt 2 art. 40g ust. 1 dodać na końcu „lub wykonywać działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym recyklingiem odpadów,” 	<p>Zmiana ma charakter doprecyzowujący i wynika z postulowanej konstrukcji przepisów, które powinny rozdzielać system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku od systemów dla opakowań wielokrotnego użytku.</p> <p>Ograniczenie formy podmiotu reprezentującego do spółki akcyjnej ma na celu podniesienie wymogu kapitałowego dla podmiotu reprezentującego.</p> <p>Wobec faktu, że przedsiębiorcy wprowadzający będą zobligowani do stworzenia i ponoszenia kosztów systemu, działalność operatora powinna odbywać się według zasady not-for-profit. Ta zasada działa także na korzyść konsumentów, którzy nie poniosą dodatkowych kosztów wliczonych w ceny produktów. Niezbędne zaangażowanie handlu detalicznego jako sposób na ograniczenie kosztów (także środowiskowych) systemu powinno być wynagradzane na zasadzie ich zwrotu. Tak ważne zasady funkcjonowania systemu powinny mieć odzwierciedlenie w ustawie.</p> <p>Proponujemy także modyfikację zapisu dotyczącą zakresu działalności tzw. operatora (podmiotu reprezentującego), tak by nie musiał on bezpośrednio prowadzić działalności w zakresie recyklingu. Oznaczałoby to, że operatorem mogłyby zostać wyłącznie posiadające obecnie decyzje w zakresie gospodarki odpadami. Musiałyby być to już istniejąca spółka posiadająca stosowne decyzje administracyjne. W takiej konstrukcji przepisu nie mogłaby być to</p>
----	---	--	--

			nowoutworzona spółka celowa (wyspecjalizowana) ani spółka typu not for profit.
9.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40g ust. 2)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40g ust. 2: Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani osiągnąć w ramach systemu kaucyjnego w 2025 r. oraz w latach następnych poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ustawy.</p> <p>3. Wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o opakowaniach, w których wprowadził napoje do obrotu, z podziałem na rodzaje opakowań, o których mowa w poz. 1 i 2 załącznika nr 1a, w tym o ich liczbie, pojemności i masie.</p>	Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.
10.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40g)	Dodanie po ust. 3 ustępu w brzmieniu: „Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany do prowadzenia bilansu rozrachunków z tytułu kaucji”.	Wprowadzenie wymogu raportowania, dla podmiotów które przystąpią do dobrowolnego systemu kaucyjnego dla opakowań wielokrotnego użytku, w zakresie kaucji jest narzędziem pozwalającym na właściwy nadzór nad faktycznym obrotem opakowaniami wielokrotnego użytku i wykazuje, że opakowania są opakowaniami wielokrotnego użytku.
11.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40g)	Dodanie po ust. 10 ustępu określającego warunki funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, tj. określenie terytorium (odnosząc się do jednostki samorządu terytorialnego), na którym oferowane są napoje objęte tym systemem, zapewnienie powszechnego i równego dostępu dla konsumentów, zapisanie braku	Określenie podstawowych warunków funkcjonowania dobrowolnych systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku, dla podmiotów które przystąpią do takiego systemu.

		wymogu okazywania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu pobranej kaucji.	
12.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40g)	<p>Postulujemy dodanie nowego ustępu po ust. 11 art. 40g, o następującym brzmieniu:</p> <p>„Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz dodatkowo po zasięgnięciu opinii podmiotu reprezentującego (lub przedstawicieli wprowadzających) określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kaucji za opakowania objęte niniejszą ustawą, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko, pojemnością opakowań odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę do oddawania przedmiotowych opakowań w ramach systemów kaucyjnych.”</p>	<p>Proponujemy dodanie nowego ustępu dotyczącego kaucji. Wysokość kaucji powinna zostać ustalona na poziomie ustawy lub ewentualnie rozporządzenia wykonawczego do ustawy przede wszystkim z uwagi na konieczność utrzymania jednolitej stawki dla danego opakowania w całym kraju. Pozostawienie możliwości ustalania wysokości kaucji dla każdego operatora może spowodować zróżnicowanie wysokości kaucji nawet dla tego samego typu/objętości opakowania w różnych jednostkach handlowych. Będzie to niezrozumiałe dla Klienta (odbiorcy końcowego). Ponadto może dojść do sytuacji, gdy Klient nabywając napój w danym sklepie uiści kaucję wymaganą przez operatora współpracującego z danym sklepem np. w wysokości 0,50 PLN, następnie zwróci pustą butelkę z innym sklepie, który podpisał umowę z innym operatorem, który dla danego opakowania ustalił kaucję na poziomie 1,00 PLN. Może to doprowadzić do sytuacji, w której żaden z systemów stworzonych przez ww. operatorów nie zbilansuje się finansowo, ponieważ Klient chcąc odzyskać więcej niż wydał będzie kupował napoje w sklepach pobierających niższą kaucję i oddawał w sklepach zwracających wyższą kaucję.</p> <p>Ponadto jeżeli wysokość kaucji miałyby być modyfikowana tak, by motywować społeczeństwo do dostarczania opakowań możliwe, że wystąpi konieczność jej zmiany. Jeśli kaucja w danym systemie</p>

			<p>kaucyjnym będzie zbyt niska/wysoka lub nieproporcjonalna w stosunku do innych systemów kaucyjnych, a jej zmiana będzie wymagała uzyskania zmiany zezwolenia wydanego przez Ministerstwo zachodzi duże prawdopodobieństwo opóźnień wynikających z czasochłonności procedury takiej zmiany.</p>
13.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40h)	Dookreślenie w poszczególnych punktach, że mowa jest o opakowaniach jednorazowego użytku.	Konsekwencja wcześniejszego rozdzielenia opakowań jednorazowego użytku i wielokrotnego użytku
14.	Art. 1 pkt 5 (dot. art. 40h ust. 2)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40h ust. 2: „Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku wydaje się na wniosek podmiotu reprezentującego, który zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu reprezentującego; 2) nazwę podmiotu, adresie siedziby oraz adresie e-mail podmiotu reprezentującego; 3) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań; 4) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10; 5) szczegółowy opis: <ol style="list-style-type: none"> a) zasad pobierania i zwracania kaucji konsumentom, oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta) b) zasad odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych punktów objętych systemem kaucyjnym oraz 	<p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Wyjaśnienie usunięcia punktu 3) przedstawiono powyżej.</p> <p>Należy podkreślić, że uzyskanie decyzji o tak szerokim zakresie będzie bardzo czasochłonne (przykładem mogą być obecne procedury uzyskania decyzji w gospodarce odpadami, które trwają już często ponad 1,5 roku) szczególnie biorąc pod uwagę poziom skomplikowania tego typu systemów. Analiza wniosków, złożonych przez potencjalnych operatorów, będzie tym dłuższa im więcej elementów będą zawierać. Dlatego proponujemy wykluczenie części elementów wniosku i przeniesienie ich do treści ustawy jako obowiązek ustanowiony dla każdego z operatorów.</p>

		<p>przekazywaniu opakowań do ponownego użycia lub odpadów opakowaniowych do przetworzenia,</p> <p>c) sposobu finansowania systemu kaucyjnego,</p> <p>d) zasad przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego,</p> <p>e) zasad rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu w ramach obowiązku uzyskania poziomów recyklingu, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, przez wprowadzających napoje w opakowaniach biorących udział w systemie kaucyjnym,</p> <p>f) systemu identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalającym na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy,</p> <p>6) planowanym terminie uruchomienia systemu kaucyjnego”</p>	<p>Zmiana w pkt. 5 a) podyktowana jest potrzebą zapewnienia przez podmiot reprezentujący właściwych zasad rozliczania z placówkami handlowymi zwłaszcza w zakresie kaucji i możliwych w tym różnic na niekorzyść placówek handlowych by unikną kredytowania systemu przez jednostki handlowe obciążone już inwestycjami na rzecz systemu.</p>
15.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40h ust. 4	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40h. ust 4: „W zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku określa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysokość kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań; 2) zasady pobierania i zwracania kaucji konsumentom oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta) 3) zasady odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych z jednostek handlowych i innych 	<p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Pozostałe zmiany podyktowane są potrzebą zapewnienia przez podmiot reprezentujący właściwych zasad rozliczania z placówkami handlowymi zwłaszcza w zakresie kaucji i możliwych w tym różnic na niekorzyść placówek handlowych by unikną</p>

		<p>punktów objętych systemem kaucyjnym oraz przekazywania opakowań do ponownego użycia lub odpadów opakowaniowych do przetworzenia;</p> <p>4) sposób finansowania systemu kaucyjnego; oraz zasady rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta)</p> <p>5) zasady przystępowania wprowadzających napoje w opakowaniach do systemu kaucyjnego;</p> <p>6) zasady rozliczania odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu pomiędzy wprowadzającymi napoje w opakowaniach biorącymi udział w systemie kaucyjnym;</p> <p>7) system identyfikacji liczby rotacji, jaką w danym roku odbywa opakowanie wielokrotnego użytku, pozwalający na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy;</p> <p>8) termin uruchomienia systemu kaucyjnego;</p> <p>9) termin obowiązywania zezwolenia”</p>	<p>kredytowania systemu przez jednostki handlowe obciążone już inwestycjami na rzecz systemu.</p>
16.	Art. 1 pkt 5) (dot. art. 40h ust. 5)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40h ust. 5: „Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy dłuższy niż 20 lat,”</p>	<p>Proponujemy korektę zapisu, tak aby zezwolenie wydawane było na okres nie krótszy niż 20 lat, chyba, że wnioskodawca samodzielnie zawnioskuje o krótszy okres. Biorąc pod uwagę koszty i inwestycje związane z utworzeniem systemu kaucyjnego żaden podmiot nie podejmie ryzyka utworzenia systemu na nieznanym okresie. Zgodnie z obecnym kształtem zapisu dopiero po złożeniu wniosku, wnioskodawca może zostać</p>

			<p>poinformowany przez właściwego ministra, że zezwolenie zostanie wydane na krótszy okres. Nie są także znane żadne szczegółowe zasady wydania zezwoleń na prowadzenie przedmiotowej działalności.</p> <p>Należy podkreślić, że w przypadku gdy dany system kaucyjny nie będzie spełniał wymagań ustawowych, przewidziano mechanizm ewentualnego wstrzymania jego działalności. Tym samym nie widzimy potrzeby wprowadzania dodatkowych ograniczeń czasowych wydania zezwolenia.</p>
17.	Art. 1 pkt 5) (dot. projektowanego art. 40h)	<p>Dodanie w art. 40h po ust. 6 ust. 7 w brzmieniu: „Prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu”.</p>	<p>Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zezwolenia właściwego ministra, jak ma to miejsce w przypadku podmiotu reprezentującego dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. W tym wypadku w zupełności wystarczające jest zgłoszenie prowadzenia takiego systemu.</p>
18.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40i)	<p>Art. 40i</p> <p>6. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego uznaje się, że wprowadzający napoje w opakowaniach nie przystąpił do systemu kaucyjnego w okresie od dnia 1 stycznia roku z dniem, w którym decyzja o cofnięciu tego zezwolenia stała się ostateczna, do dnia przystąpienia przez niego do kolejnego systemu kaucyjnego.</p>	<p>Niezasadnym i niespójnym jest uznanie, że wprowadzający nie przystąpił do systemu od początku roku w którym zezwolenie dla podmiotu reprezentacyjnego zostało cofnięte, z uwagi na fakt iż w ust.5 tego samego art. wskazano, iż podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, jest obowiązany do rozliczenia obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania przez wprowadzających napoje.</p> <p>Modyfikacja skutków, jakie dla wprowadzających wywołuje cofnięcie zezwolenia na prowadzenie systemu – w celu zapewnienia wprowadzającym</p>

			uczestniczącym w tym systemie realnego terminu na przystąpienie do kolejnego systemu kaucyjnego i wyeliminowania ryzyka obciążania ich negatywnymi konsekwencjami prawnymi działań lub zaniechań kontrahenta (podmiotu reprezentującego), na które mają ograniczony wpływ.
19.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40j ust. 1)	Art. 40j. 1. Wprowadzający napoje w opakowaniach są obowiązani umieszczać na opakowaniach oznakowanie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym oraz określające wysokość kaucji.	Umieszczanie informacji o wysokości kaucji jest nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych i ekonomicznych, gdyż jakakolwiek zmiana wysokości kaucji spowoduje straty w materiałach opakowaniowych już wyprodukowanych napojów. Wystarczy informacja, iż opakowanie podlega kaucji. Znakowanie opakowań w systemie kaucyjnym powinno ograniczyć się do informacji dotyczącej objęcia kaucją. Informacja na temat wysokości kaucji powinna widnieć obok ceny w punkcie detalicznym. Obowiązek umieszczenia wysokości kaucji na opakowaniu, w przypadku konieczności zmiany, wygeneruje zbędne koszty związane z brakiem możliwości wykorzystania opakowań oznakowanych wcześniejszą informacją.
20.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40k ust. 2)	Proponuje się usunięcie art. 40k ust 2. Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych po raz pierwszy tych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w tym roku.	Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych. Ponadto określenie, czy dana butelka została wprowadzona po raz pierwszy, a nie po raz kolejny jest w praktyce niemożliwe. Nie istnieją obecnie technologie pozwalające na taką ocenę. Dane te byłyby

			w praktyce wyłącznie danymi szacunkowymi, nieodzwierciedlającymi realiów.
21.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40k ust. 3)	<p>Proponuje się usunięcie art. 40k ust. 3 pkt. 2 i w rezultacie następujące brzmienie tego przepisu:</p> <p>Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 załącznika nr 1a do ustawy.</p> <p>2) opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy. „</p> <p>Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję umożliwiającą wykonanie obowiązków ustawowych.</p>	<p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Analogicznie jak w przypadku wprowadzającego.</p>
22.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40k ust. 4)	<p>Art. 40k ust. 4. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, zebranych w danym roku ustala podmiot reprezentujący na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów. się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p>	<p>Wskazujemy, że nie zawsze taka ewidencja jest wymagana. Jednostki handlowe zbierające odpady opakowaniowe powinny być traktowane jako podmioty nieprofesjonalnie zbierające odpady i zwolnione z ewidencji odpadów na podstawie art. 66 ust. 4 pkt 3 ustawy o odpadach. Podmioty mają możliwość prowadzenia ewidencji ilościowej opakowań (dotyczącej liczby sztuk przyjętych opakowań).</p> <p>Ewidencję ilościową (dot. masy odpadów) muszą prowadzić jedynie podmioty profesjonalnie zbierające lub przetwarzające odpady. W konsekwencji, może okazać się, że w wielu przypadkach masy opakowań nie</p>

			<p>uda się ustalić, gdyż zbierający opakowania (jednostki handlowe) nie ma obowiązku prowadzić odpowiedniej ewidencji.</p> <p>Wnioskujemy o wskazanie podmiotu reprezentującego jako prowadzącego ewidencję.</p>
23.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40k ust. 5)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40k ust. 5: „Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:</p> <p>1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek z tworzyw sztucznych jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych,</p> <p>2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l</p> <p>– do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”</p>	<p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p>
24.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40l ust. 1)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 40l. ust. 1: „Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowego użytku zapewnia:</p> <p>1) selektywne zbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych w celu osiągania wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy;</p>	<p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Ponadto jednostki handlu detalicznego nie chcą kredytować kaucji.</p>

		<p>2) odbieranie opakowań i odpadów opakowaniowych;</p> <p>3) transport opakowań do producenta oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;</p> <p>4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości.</p> <p>5) rozliczenia kaucji z jednostkami handlowymi (w szczególności finansowania wypłat kaucji dla konsumenta)."</p>	
25.	Art. 1 pkt 5 (dot. projektowanego art. 40l ust. 4)	<p>Postulujemy przeformułowanie art. 40l ust. 4 tak, aby system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku powinien być <u>finansowany przede wszystkim z następujących źródeł:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sprzedaży zebranego surowca 2. nieodebranej kaucji 3. opłat podmiotów wprowadzających produkty w opakowaniach 	<p>Podstawową zasadą sytemu powinno być to, aby przychody ze sprzedaży surowca i niezwrócona kaucja pozostawały wewnątrz systemu i zmniejszały koszty związane z jego finansowaniem (art. 8 a ust. 4 dyrektywy w sprawie odpadów 2018/851), natomiast zgodnie z art. 40l ust. 4 projektu ustawy „środki finansowe pochodzące z nieodebranej kaucji przeznacza się na finansowanie sytemu kaucyjnego.” W ocenie Konfederacji Lewiatan ważne jest, aby system finansowania był transparentny dla wszystkich uczestników, jak również odzwierciedlał unijną zasadę kosztu netto, tak aby wprowadzający ponosili tylko konieczne koszty związane z organizacją i utrzymaniem systemu, a selektywna zbiórka była tak zarządzana aby zmaksymalizować ilość i jakość wysegregowanych odpadów opakowaniowych i zminimalizować ilość odpadów resztkowych. Takie działanie będzie zgodne z ww. dyrektywą unijną, która wskazuje że obowiązkiem państw członkowskich jest zapewnienie, że wprowadzający będą wpłacać do systemu nie więcej</p>

			<p>niż wynosi efektywna gospodarka odpadami, oznaczająca zarówno wydatki ale i dochody z ponownego użycia surowca lub z jego sprzedaży.</p> <p>W związku z koniecznością spełnienia wymogów Art 8a Ramowej Dyrektywy Odpadowej, zgodnie z zasadą pokrycia kosztów netto, przychody z niezwróconych kaucji oraz wartość sprzedanego surowca powinny zasilać system. Pozostałą część kosztów pokrywają wprowadzający.</p>
26.	Art. 1 pkt 6 (dot. projektowanego art. 44 ust. 1)	<p>Proponuje się wykreślenie art. 44 ust. 1.</p> <p>Art. 44. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.</p>	<p>Proponujemy wykreślenie tego obowiązku. Nie został on nałożony prawem międzynarodowym oraz nie znajduje uzasadnienia w potrzebach rynkowych. Ponadto jednostki handlowe nie są przystosowane do zbiórki każdego rodzaju odpadu komunalnego opakowaniowego. Wymagałoby to stworzenia odrębnych przestrzeni by oddzielić odpady od sprzedawanych produktów w dużo większym zakresie niż dla wybranych produktów jak w przypadku systemu kaucyjnego. Ponadto system zbiórki tych opakowań zapewniany jest obecnie przez gminy w systemie odbioru odpadów komunalnych od mieszkańców. W projekcie nie wskazano także sposobu finansowania takiej zbiórki, czy zasad dalszego postępowania z tymi odpadami.</p>
27.	Art. 1 pkt 6 (dot. projektowanego 44 ust. 7)	<p>W ustawie powinien zostać zapewniony zwrot kosztów netto organizacji zbiórki dla jednostek handlowych.</p>	<p>Wobec faktu, że przedsiębiorcy wprowadzający będą zobligowani do stworzenia i ponoszenia kosztów systemu, działalność operatora powinna odbywać się według zasady not-for-profit. Ta zasada działa także na korzyść konsumentów, którzy nie ponoszą</p>

			<p>dotychczasowych kosztów wliczonych w ceny produktów. Niezbędne zaangażowanie handlu detalicznego jako sposób na ograniczenie kosztów (także środowiskowych) systemu powinno być wynagradzane na zasadzie ich zwrotu. Tak ważne zasady funkcjonowania systemu powinny mieć odzwierciedlenie w ustawie.</p>
28.	Art. 1 pkt. 6 (dot. projektowanego art. 44)	<p>W projektowanym art. 44 dodać ustęp o następującym brzmieniu: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego uczestniczący w systemie kaucyjnym w zakresie odbierania odpadów opakowaniowych oraz centra dystrybucyjno-logistyczne należące do przedsiębiorcy prowadzącego te jednostki objęte systemem kaucyjnym prowadzą nieprofesjonalną działalność w zakresie zbierania odpadów zgodnie z art. 45 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>	<p>Proponujemy dodanie zapisu, który doprecyzuje, że jednostki handlowe oraz ich centra dystrybucyjno-logistyczne zobowiązane do zbierania odpadów w systemie kaucyjnym będą stanowić nieprofesjonalnych zbierających odpady zwolnionych z posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów.</p>
29.	Art. 1 pkt. 6 (dot. projektowanego art. 44)	<p>W projektowanym art. 44 dodać ustęp o następującym brzmieniu: „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w tym systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań objętych tym systemem kaucyjnym.”</p>	<p>Jeśli jednostka handlowa posiada w ofercie produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinna być zobowiązana zarówno do pobierania kaucji, jak i odbioru pustych opakowań objętych tym systemem za zwrotem kaucji bez dodatkowych wymagań w stosunku do klienta.</p>

30.	Art. 1 pkt. 9 lit. a i b (dot. projektowanego art. 56 ust. 1)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 56 ust. 1:</p> <p>10f) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań i odpadów opakowaniowych;</p> <p>10g) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do producenta oraz odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania</p> <p>14) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m², nie prowadzi na własny koszt, z wyłączeniem opakowań objętych systemem kaucyjnym, selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady;”</p>	<p>Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.</p> <p>Zgodnie z propozycją usunięcia obowiązku wskazanego w art. 44 ust. 1 proponujemy usunięcie odnoszącej się do niego kary.</p>
31.	Art.1.pkt.10 (projektowany art. 57 pkt 3)	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 57 pkt 3:</p> <p>„3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10f, 10g i 13 – od 10 000 zł do 50 000 zł;”</p>	Wysokość kar wydaje się nieadekwatna.
32.	Art. 2 pkt 5) (projektowany art. 73 ustawy o odpadach)	<p>Proponuje się następujące brzmienie ust. 2 pkt 2 art. 73:</p> <p>b) w ust. 2:</p> <p>– w pkt 2:</p> <p>– – po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:</p> <p>„ca) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określonych wymienione w załączniku nr 1a do ustawy z dnia</p>	Proponujemy usunięcie zapisów dotyczących opakowań wielokrotnego użytku zgodnie z argumentacją podaną w uwagach ogólnych.

		<p>13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>-- po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu: „da) masie zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych oraz opakowań, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określone wymienionych w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>-- po lit. e dodaje się lit. ea w brzmieniu: „ea) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania w ramach systemu kaucyjnego odpadów opakowaniowych oraz opakowań, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań określone wymienionych w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”,</p> <p>-- po lit. f dodaje się lit. fa w brzmieniu: „fa) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.</p> <p>- po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu: „2b) w zakresie funkcjonowania systemu kaucyjnego informacje o:</p> <p>a) wysokości środków przeznaczonych na funkcjonowanie systemu kaucyjnego, w tym gospodarowanie opakowaniami i odpadami</p>	
--	--	---	--

		<p>opakowaniowymi w ramach systemu kaucyjnego;</p> <p>b) punktach odbierających opakowania i odpady opakowaniowe;</p> <p>c) wysokości nieodebranej kaucji;</p> <p>d) masie odpadów opakowaniowych w podziale na rodzaje opakowań, z których powstały, zebranych selektywnie w ramach systemu kaucyjnego;</p> <p>e) masie opakowań w podziale na rodzaje opakowań zebranych selektywnie w systemie kaucyjnym;</p> <p>f) sposobach gospodarowania odpadami opakowaniowymi zebranymi selektywnie w systemie kaucyjnym;</p> <p>g) średniej liczbie rotacji, jaką w danym roku odbyły opakowania wielokrotnego użytku, pozwalającą na określenie uzyskanego poziomu selektywnego zbierania, określonego w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;</p> <p>h) wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie w postaci listy tych podmiotów zawierającej ich imiona i nazwiska lub nazwy podmiotów oraz ich numery rejestrowe.”</p>	
--	--	--	--

33.	Nowy art. 5	„Art. 5. Napoje wprowadzone do obrotu na terytorium kraju bez wymaganego oznakowania, wskazanego w art. 40j, przed dniem utworzenia systemu kaucyjnego przez danego wprowadzającego lub przed dniem przystąpienia do istniejącego systemu kaucyjnego przez danego wprowadzającego mogą być sprzedawane nabywcom na terytorium kraju do czasu wyczerpania zapasów tych napojów. Do ceny tych napojów nie dolicza się kaucji, o której mowa w art. 8 ust. 13a, a masy opakowań tych napojów nie uwzględnia się w obliczaniu masy opakowań wprowadzonych na rynek przez danego wprowadzającego. Dopuszcza się przyjęcie opakowań nie posiadających ww. oznaczenia w ramach systemu kaucyjnego, jednak po oddaniu butelek tego typu nie następuje zwrot kaucji.”	Proponujemy dodanie przepisu przejściowego dla opakowań, które zostaną wprowadzone do obrotu przed dniem utworzenia systemu kaucyjnego/przystąpienia do systemu kaucyjnego. Produkty te nie będą posiadały oznaczenia, więc Klient nie będzie wiedział, czy może je oddać w systemie. Aby uniknąć problemów z tym związanych proponujemy, aby produkty bez oznaczenia mogły zostać wyprzedane do wyczerpania zapasów bez włączania ich w system kaucyjny (tj. bez pobierania i zwracania za nie kaucji oraz bez raportowania ich masy jako wprowadzonej na rynek). Proponujemy jednak dopuszczenie możliwości przyjęcia tego typu butelek, jeśli klient przyniesie je do sklepu, jednak bez wyłłacania kaucji. W ten sposób nawet jeśli Klient przyniesie daną butelkę mimo braku oznaczenia, będzie mógł ją zostawić w jednostce handlowej.
34.	Projektowany Załącznik nr 1a	Usunięcie lp. 2, rodzaj opakowań: butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l. Uwzględnienie w załączniku metalowych puszek po napojach.	System zbiórki opakowań szklanych wielokrotnego użytku działa z powodzeniem od wielu lat, dodatkowo nie jest on objęty wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. L 155 z dnia 12.06.2019, str. 1) System kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku, aby był skuteczny, powinien obejmować oprócz jednorazowych butelek plastikowych także puszki metalowe po napojach. Koszty systemu w przypadku ograniczonej frakcji obowiązkowej mogą spowodować

			niezamierzoną negatywną zmianę struktury opakowań, jak również nadmiernie obciążą część przedsiębiorców objętych systemem. Dodatkowo w przypadku puszek, zbiórka obecnie przynosząca pozytywne rezultaty, ma szansę dodatkowego wzrostu i skutecznego dalszego funkcjonowania w oderwaniu od przejściowej zależności wynikającej z obecnego schematu opartego wyłącznie na zainteresowaniu zbiórką uboższej części społeczeństwa.
35.	Projektowany Załącznik nr 5	Zmiana wzoru oznakowania na: <div style="border: 1px solid black; display: inline-block; padding: 2px;">KAUCJA</div>	Umieszczanie informacji o wysokości kaucji jest nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych i ekonomicznych, gdyż jakakolwiek zmiana wysokości kaucji spowoduje straty w materiałach opakowaniowych już wyprodukowanych napojów.

KL/76/38/AB/2022